

VIII

skole 1946–50, og 1957–64 var han undervisningskonsulent ved fængselsvæsenet.

Blandt de mange arbejdsopgaver og tillidshverv, han påtog sig gennem årene, kan nævnes, at han var medlem af den danske UNESCO-nationalkommission og af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Han var medlem af bestyrelsen for Rask-Ørsted Fondet, af Nordisk Kulturkommission, formand for AOF og for Arte og medlem af en række fonde for nordisk samarbejde, som han prioriterede højt. Hans tid som forstander for Roskilde højskole 1950–57 var givende år.

I lange perioder var K. B.s hovedopgave at virke i folkeoplysningens tjeneste. Det var og forblev en hjertesag for ham. Dette kom til udtryk i den vægt, han lagde på folkeoplysningen også i sin tid som minister og som folketingets formand, og han deltog selv med vanlig ildhu heri.

K. B. lagde ikke skjul på, at han så en sammenhæng mellem folkets oplysning og uddannelse og det folkestyre, han troede på.

K. B., som hele sit liv var stærkt optaget af samfundsmæssige problemer, gik tidligt ind i aktivt politisk virke. Hans arbejde i socialdemokratiet tog sin begyndelse i tæt samarbejde med Hans Hedtoft og H. C. Hansen, og han skulle senere blive en af Jens Otto Krags fortrolige og nære medarbejdere, bl. a. som partisekretær 1970–71.

K. B. blev medlem af folketinget i 1957 som socialdemokratiets repræsentant for hovedstadsområdet's østre storkreds – Hans Hedtofts gamle valgkreds – han var medlem for denne kreds indtil 1970. Fra 1973 til december 1981 var han partiets repræsentant for Viborg amtskreds, valgt i Skivekredsen, som han følte sig stærkt knyttet til.